

[Bente Juncker]

over 150.000 kr. er voksende, og ministeren konstaterer i bemærkningerne til lovforslaget, at problemerne for den enkelte med tilbagebetaling af store lån nærmest er voksende.

Jeg tror ikke, der er noget folketingsmedlem, som har med dette område at gøre, der ikke med jævne mellemrum får henvendelser fra organisationer eller enkeltpersoner, som giver eksempler på, hvorledes mennesker er kommet ud i et næsten uløseligt økonomisk uføre på grund af en hastigt voksende studiegæld. Disse eksempler gør naturligvis indtryk, og der er mange af dem, og derfor er det nødvendigt at videreføre en gældssaneringsordning. I CD kunne vi godt ligesom det radikale venstre ønske, at vi snart fik en reform af uddannelsesstøtten. Vi mener også, det er nødvendigt at se på det.

Med hensyn til SFs forslag skal jeg sige, at ministeren så udmærket har afvist det her og fortalt om fordele og mangler, så det skal jeg også på CDs vegne afvise.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Overskrifter som »Bankerne klæder os af til skindet«, »Bankekød«, »Tuskhandel nødvendig for at klare studielån med renter« er bare nogle få af de overskrifter, som aviserne var fyldt med, da de studerende kørte deres kampagne mod banklånene i november. Men et endt studium bringer ikke SU-modtagerne ind i nogen som helst varme. De forbliver klædt af til skindet. Renter og rentes rente forpester livet. En studerende, der under 11 års studier, startende med studenterkursus og afsluttende med embedseksamen, har lånt 125.000 kr., skylder med renter og rentes rente 315.000 kr. Er det så den enkeltes egen skyld? Kunne den enkelte bare have været lidt mere sparsommelig, som fru Connie Hedegaard antydede? Det tror jeg ikke den enlige mor, der har stået i denne situation, kunne være. De 125.000 kr. over 11 år er ikke store sager, samtidig med at det nok også har været nødvendigt for vedkommende at have erhvervsarbejde.

Ifølge reglerne skal gælden her tilbagebetales i løbet af 15 år. Det bliver 4.000 kr. pr. måned. Hvem kan det? Ja, det kan en arbejdsløs på dimittendsatsen i alle tilfælde ikke. Det rækker de 1.596 kr. om ugen ikke til. Det kan en akademiker, der får arbejde med en begyndelsesløn på måske 150.000 kr.,

i alle tilfælde heller ikke. Selv i tilfælde af en mindre studiegæld med afdrag på 2.000–3.000 kr. om måneden er det næsten umuligt for SU-modtagere at betale gælden tilbage, hvis de da ellers vil leve et normalt liv, sådan som vi andre ønsker at leve det. Det er vist alle enige om, og alle beklager situationen. Men så hører enigheden også op. De borgerlige beklager og støtter lidt, og så overlader de stort set SU-modtagerne til sig selv.

Jeg var glad over at høre de radikale og også centrum-demokraterne sige, at der nu må en SU-reform til, og det må der. Hvis de mener det alvorligt, er der jo flertal for det. Så lad os komme i gang med det.

VS er positive over for ethvert forslag, der letter lidt på de katastrofale gældsbyrder, som de studerende har, og det vil sige, at vi i og for sig også er positive over for SFs beslutningsforslag. Hvad punkt 2 i forslaget angår, er vi 100 pct. enige. Vi må her og nu have indført statslån, der er rentefrie, i stedet for banklånene, selv om målet på lang sigt er en studieløn. Denne holdning har vi også givet udtryk for i vores tidligere forslag til en SU-reform, som vi fremsatte sammen med SF.

Hvad punkt 1 angår, er vi ikke 100 pct. sikre på, at SF helt har fundet de vises sten, men VS er positivt indstillet over for ethvert forslag, der letter og lapper lidt på den katastrofale gældssituation, de færdigguddannede står i, og derfor er vi også positive over for de intentioner, der ligger i SFs forslag.

Der er nogle ting, vi gerne vil have med. Når den barske virkelighed bliver arbejdsløsheden, vil vi godt have med, at tilbagebetalingen skal stoppes ved arbejdsløshed, og at der ikke skal foretages rentetilskrivning ved arbejdsløshed, ligesom man heller ikke skal tilbagebetale lånene, når indtægten kommer under den maksimale dagpengesats, og i så tilfælde skal der heller ikke være nogen rentetilskrivning.

Hvad regeringens lovforslag nr. L 108 angår, støtter vi, at der bliver indført et klagenævn, men vi er, ligesom socialdemokraterne var, noget betænkelige ved punktet angående rentetilskudsprocenten, fordi vi frygter, at den borgerlige regering vil bruge dette som et led i sin nedskæringspolitik og holde styr på det på denne måde.